

x 4,000

TK YOUNG
WRITER
2017

x 10,000

ชาวทุบิลด์

โฟลตติง

HOW TO BUILD
FLOATING
MARKET

มาร์เก็ต

x 2

x 30

x 50

x 100

ผลิตโดย

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้
สังกัดสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
(องค์การมหาชน)
เลขที่ 999/9 อาคารสำนักงานเซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น 17
ถนนพระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 0 2264 5963-5
โทรสาร: 0 2264 5966

ที่ปรึกษาโครงการ:

นายอธิปต์ย์ บำรุง
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ดร.ทัศนัย วงศ์พิเศษกุล
ที่ปรึกษาสถาบันอุทยานการเรียนรู้

นางสาวอัศรินทร์ นนทิหทัย
หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม สำนักงานอุทยานการเรียนรู้

นายวิภา นุรพาเดชะ
บรรณาธิการบริหาร นิตยสาร happening

พิธีสุนักษร

นางสาวเบญจวรรณ แก้วสว่าง

ประสานงาน

นางสาวสิริรัตน์ จันทร์ศรี
นางสาว พัฒนทิพย์ กิจไกรลาศ

บรรณาธิการบริหาร

ณัฐจรัส เองมหัสสกุล
กรีฑา ศรศิลป์

บรรณาธิการ

เพชร สุขพลัม

กองบรรณาธิการ

กชนิภา มั่นสัมฤทธิ์
กานต์พิชชา จันทร์อำนวยชัย
คริสติยา เจียรวุฒินันท์
ณัฐธิดา แก้วกำ
ปาณิศา แสงชัยสุนทรกิจ
พชร โพธิ์พุ่ม

ช่างภาพ

ธนากร เนตรจ่อมไพโร

อาร์ตไดเรกเตอร์

ลลิตา พงษ์ภมร

www.tkpark.or.th

www.facebook.com/tkparkclub

www.facebook.com/readmeegazine

www.twitter.com/tkpark_TH

TK YOUNG WRITER 2017

เขียนไปทำไม

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอว.) จัดโครงการอบรมเยาวชน นักเขียน “TK Young Writer 2017 ขึ้น เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ด้านงานเขียนให้กับเยาวชน ผ่านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่เน้นสาระแบบเข้มข้น ทั้งกระบวนการคิด วางแผน และ สร้างสรรค์ผลงานให้สำเร็จลุล่วงภายในเวลาที่จำกัด จากทีม วิทยากรมืออาชีพ

มาร่วมเป็นกำลังใจ และติดตามอ่านนิตยสาร ฉบับพิเศษทั้ง 3 เล่ม คือ 1. รวมเรื่องสั้น ไม่มีอะไร 2. แดน 3. How to build floating market กันได้ฟรี 3 ช่องทาง คือ

- <http://readme.tkpark.or.th>
- แอปพลิเคชัน TK app
- แอปพลิเคชัน TK Public Online Library

คอน- CONTENTS เทนต์

08

สเต็ปหนึ่ง
แหล่งน้ำ

16

สเต็ปสอง
ต่อเติมตกแต่ง

20

สเต็ปสาม
อยากมีเรื่อง

22

สเต็ปสี่
แม่ค้า

28

สเต็ปห้า
เมนูตลาดน้ำ

32

สเต็ปหก
ของที่ระลึก

34

สเต็ปเจ็ด
ลูกค้าคือใคร?

38

สเต็ปแปด
โรงละครวิถีชีวิต

42

สเต็ปเก้า
ตลาดเขาตลาดเรา

44

สเต็ปสิบ
ตลาดน้ำขายอะไร?

อิดิเตอร์ส์

EDITOR'S TALK

ทอล์ก

ผม - กริชเทพ ศรีศิลป์ กับ แป้ง - ญัฐจรัส เองมหัสสกุล ตอบรับคำชวนของพี่วิภว บุปผาเดชะ ที่ให้มาร่วมเป็นผู้แนะนำน้องๆ ในโครงการ TK Young Writer ด้วยความยินดียิ่ง เนื่องจากเราคิดว่าน่าจะได้อะไรจากประสบการณ์ครั้งนี้กลับไป 'เติม' บางสิ่งบางอย่างที่เราอาจจะพร่องไปจากการชลุกอยู่กับการงานของเรามาอย่างยาวนาน

และเมื่องานนี้สิ้นสุดลงผมก็ตั้งใจที่เราคิดไม่ได้

การได้ร่วมลงพื้นที่ตลอดสัปดาห์กับน้องๆ ที่อัมพวา ทำให้เราได้กลับมาคุยกับตัวเองอีกครั้งว่า ทำไมเราจึงเลือกที่จะทำอาชีพนี้

แน่นอนว่าทุกสาขาอาชีพต่างก็มีเสน่ห์ และมีความสนุกในแบบของตัวเอง แต่ในมุมมองของผมในฐานะคนทำสื่อสิ่งพิมพ์ ผมคิดว่าเสน่ห์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในอาชีพของเรา ก็คือการได้ร่วมหัวจมท้าย ร่วมแรงร่วมใจ ในการทำให้สิ่งที่อยู่ในหัวของเราทุกคนออกมาดีที่สุดตามที่เรายากจะให้มันเป็น ซึ่งในโครงการนี้น้องๆ ได้ทำอย่างที่คุณทำนิตยสารต้องทำกันอย่างเต็มที่

ผมได้เห็นน้องๆ ประชุมเสนอความเห็น ซึ่งได้รับการยอมรับบ้าง หรือบ้างก็ถูกตีตกไปโดยเพื่อน ๆ เห็นพวกเขาพร้อมกันแก้ไขปัญหา

วิ่งวุ่นไปทั่วตลาดน้ำอัมพวา ผมได้พบเห็นความประหม่า ไม่นั่นใจ ผิดพลาด รวมถึงเห็นความสนุกสนาน ทำงานกันไปร้องเพลงกันไป ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน แม้ในยามดึกคืนก่อนคืน

ผมอยากให้พวกเขาจดจำความรู้สึกเหล่านี้เอาไว้ เพราะจากประสบการณ์ของผมนี่คือเรื่องที่ดีที่สุดของอาชีพนี้

หากจะมีสิ่งที่ผมคาดหวังจากโครงการนี้ก็คือ อย่างน้อยที่สุดผมหวังว่าพวกเขาจะรู้สึกสนุกกับการเข้าร่วมโครงการนี้ และหากมันจะทำให้เขาารู้สึกพิเศษกับบรรยากาศในค่ายเหล่านั้นจนเติบโตมาเป็นคนทำหนังสืออีกคนหนึ่ง มันก็จะยิ่งดีมาก

กริชเทพ ศรีศิลป์
ญัฐจรัส เองมหัสสกุล
Studio Dialogue

นี่เป็นครั้งแรกสำหรับทุกอย่าง
เจอเพื่อน ๆ นักเขียนครั้งแรก... นักอ่าน
ครั้งแรก... ได้ทำงานร่วมกันครั้งแรก... บทความ
ชิ้นแรก... ทำรวมบทความกับเพื่อน ๆ ครั้งแรก...
แต่อาจเป็นครั้งเดียว
และครั้งสุดท้าย...

ก่อนหน้าที่ผมจะตัดสินใจมาเข้าค่าย
เพื่อเรียนรู้ชีวิตการเป็นนักเขียน ผมไม่ค่อยรู้
เรื่องราวมากนัก หนังสือล่าสุดที่อ่านจบเล่ม
ก็ผ่านมาแล้ว 3 เดือนกว่า ๆ สมรรถภาพความถี่
ในการอ่านอยู่ที่ประมาณ 3 เล่มต่อปี ตั้งใจมา
สังเกตการณ์อีกกลุ่มความสนใจ แต่เรื่องราว
ธรรมดา ๆ คงไม่สนุกเท่าไร ผมถูกยกความ
ไว้วางใจให้ได้รับหน้าที่เป็น บ.ก. จากเพื่อน ๆ
ร่วมทีม...

บ.ก. คำคำนี้ไม่ใช่ครั้งแรกที่เคยได้ยิน
แต่ไม่เคยมีฐานข้อมูลของสิ่งนี้เลย ถ้ามันจบ
ด้วยการถูกมอบตำแหน่งแล้วก็ลืม ๆ กันไป
คงไม่หนักใจอะไรมาก นอกจากจะเริ่มต้นการ
เป็นนักเขียนฝึกหัดแล้ว ยังควมตำแหน่ง บ.ก.
ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

ผมนึกถึงหนังสือเด็กที่ตัวเองของ
เรื่องมักถูกจับพลัดจับผลูได้มารับหน้าที่
แบบที่ไม่เคยทำ ระหว่างเรื่องจะต้องมี
การฟาดฟันจนฟันผ่าน ท้องฟ้าสว่างสดใส
เป็นบทสรุปของหนังสือ แต่ไม่คิดว่าบทหนังสือแบบนั้น
จะเกิดขึ้นกับช่วงชีวิตนี้ของผม คิดว่าหนัก
แน่นอน ระหว่างการเข้าค่าย ผมพยายามพูด

เพื่อขอความช่วยเหลือจากเพื่อนตลอด อยาก
ให้ทุกคนช่วย ๆ กัน และผมก็เรียนรู้การทำงาน
จากเพื่อนที่ช่วยเหลือกันไปมา ใครทำข้อมูล
อะไรก็ช่วยกันเพิ่มเติม ใครสัมภาษณ์ไม่เก่ง
ก็ช่วยกันถาม ข้อมูลไม่ครบก็ช่วยกันตามหา
ให้ครบจนได้

...ตอนนี้ผมรู้สึกเชื่อในพล็อตหนัง
ย้อนยุคหน่อย ๆ แล้วละ เริ่มเรื่องด้วยความ
ซอมซ่อ เรื่องไล่ลำดับดีขึ้นเรื่อย ๆ สนุกขึ้นเรื่อย ๆ
เนือบบ้าง มีสยองขวัญนิด ๆ เขย่าขวัญหน่อย ๆ
และแลนดิงจบลงอย่างหนังรางวัล ได้เรียนรู้
วิธีการของเพื่อน ๆ ที่หลากหลาย วิธีคิดที่
แตกต่างกัน ก็คงเป็นเรื่องปกติที่ต้องมีทั้งเรื่อง
ที่เข้ากันได้โดยธรรมชาติ บางเรื่องอาจต้องปรับ
ความเข้าใจ บางเรื่องก็ทำความเข้าใจกันและกัน
แต่ด้วยความตั้งใจจริงของเพื่อน ๆ ทำให้เรา
ผ่านพ้นมันมาได้ และคิดว่าการพยายามทำงาน
ของผมและเพื่อน ๆ จะอยู่ในความทรงจำ
ในการเริ่มต้นงานเขียนของเรา

ผมเริ่มอยากกลับไปแก้คำที่ผมกล่าว
ว่า...

ครั้งนี้อาจเป็นครั้งสุดท้าย

เพชร สุขพลัม
บรรณาธิการ

1 - 10
STEPS

ชาวทูบิลด์ โฟลตติง มาร์เก็ต

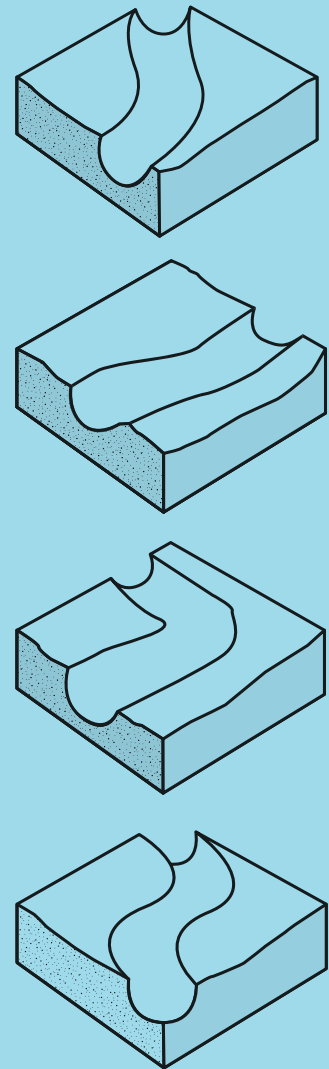
HOW TO BUILD
FLOATING
MARKET

สแต็ป หนึ่ง **STEP 1**

แหล่ง **IN THE RIVER** น้ำ

อยู่บนดินเรียกตลาดน้ำ แต่ถ้าอยู่ในน้ำ
เขาเรียก 'ตลادنน้ำ'

ถ้าคุณต้องการจะทำตลادنน้ำขึ้นมา
สักทีหนึ่ง อย่างแรกที่คุณต้องนึกถึงเลยก็คือ
'น้ำ' ไม่ว่าจะเป็แม่่น้ำ คลอง หนอง บึง
หรือบ่ออะไรสักอย่างที่คุณขุดขึ้นมาเอง
คุณต้องหาแหล่งน้ำที่เหมาะสมเพื่อความ
เป็นตลادنน้ำที่ดี และทั้งหมดต้องเริ่มต้น
ด้วยการที่คุณต้องรู้ว่า แหล่งน้ำของตลادنน้ำ
มีหน้าทีอย่างไรบ้าง

แบกะน้ำ

เพราะแม่ค้าพายเรือขายของกันใต้น้ำเลยจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงขนาดกว้าง X ยาว X ลึก ของแม่ค้าให้สอดคล้องกับเรือที่พายขายของ แบบที่ไม่กว้างจนว่าหว่ หรือแคบจนเปียกเสียดกัน และมีที่ทางให้พ่อค้าแม่ค้าได้เทียบท่าขายกัน ระดับน้ำที่ดีต้องอยู่ในระดับสายตาที่ลูกค้าจะมองเห็นจากบนฝั่ง แต่น้ำขึ้นน้ำลงก็เป็นเรื่องบังคับกันไม่ได้ พ่อค้าแม่ค้าเลือกที่จะปรับตัวกับปัญหานี้ง่าย ๆ ด้วยการส่งเด็กเสิร์ฟมาขึ้นบนฝั่ง ทำหน้าที่ทั้งเรียกลูกค้าและเสิร์ฟอาหาร

ถนนในน้ำ

รู้หรือไม่ว่า ถนนใต้น้ำก็มีเลน แต่ว่าสลับซ้ายขวากับถนนบนบก เวลาพายเรือก็จะได้ฟีลเหมือนขับรถอยู่ที่อเมริกา การที่ใต้น้ำมีเลนก็เพราะว่านอกจากจะขายของกันใต้น้ำแล้วยังใช้เป็นพาดน้ำด้วย แม่ค้าจึงกลายเป็นถนนไปโดยปริยาย การจะออกแบบแม่ค้าจึงไม่ใช่แค่ทำให้แม่ค้าเป็นที่ขายของอย่างเดียว แต่แม่ค้ายังต้องเป็นถนนด้วยเช่นกัน

กินริมน้ำ

ซื้ออาหารในเรือ นั่งกินบนบันได เป็นวิถีที่คนมาเที่ยวตลาดน้ำนิยมกัน บันไดเป็นตัวเชื่อมสำคัญระหว่างแม่ค้าในเรือกับลูกค้าบนฝั่งให้สื่อสารกันได้ ซึ่งบันไดที่ดีต้องมี 11 ขั้นตามที่โบราณเขาว่ากัน เมื่อจะสร้างตลาดน้ำจึงต้องออกแบบให้มีบันได ให้เป็นทั้งท่าเทียบเรือและที่นั่งกิน เพื่อดึงดูดลูกค้าให้มาชะ ซ้อป ซิม ริมน้ำกัน

ติ่ม(ดำน)้ำ

คนมาเที่ยวตลาดน้ำ นอกจากจะมาหาของกินแล้ว ยังมาหาบรรยากาศความเป็นอดีต แม่ค้า วิวสวย ๆ ให้ได้ติ่มดำนแบบจ๋า ๆ กัน หากคุณอยากมีตลาดน้ำที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามแบบยุทธศาสตร์ประเทศไทยแล้ว การออกแบบรูปแบบแม่ค้า ลำคลอง หนอง บึง หรือที่คุณจะขุดขึ้นมาเองก็ควรออกแบบให้มีความคดโค้ง ให้เห็นการไหลของน้ำ ให้เห็นวิวพระอาทิตย์ตก ให้คนที่มาได้ติ่มดำนกับบรรยากาศแบบเต็ม ๆ

ชมสัตว์

ไต้ลำน้ำอัมพวามีสัตว์ชนิดหนึ่งอาศัยอยู่ แม่ค้าที่นั่นขนานนามพวกมันว่า มังกรทอง หรืออันที่จริงก็คือตัวเงินตัวทองนี่เอง แต่แม่ค้าที่นั่นยกให้เป็นสัตว์นำโชค และนอกจากจะเป็นตัวนำโชคของเหล่าแม่ค้าแล้ว เจ้ามังกรทองยังเป็นตัวบำบัดไม่ให้น้ำเน่าเสีย จากการเลี้ยงไม่ได้ที่แม่ค้าจะทำส้มตำ ผัดไทย หอยทอด หล่นลงน้ำ มังกรทองจึงเป็นตัวสำคัญเลยที่ช่วยย่อยเศษอาหาร ไม่ให้น้ำเสีย ซึ่งถ้าคุณจะทำตลาดน้ำสักที่ ถ้าน้ำดี แน่แน่นอนว่าจะมีชัยไปกว่าครึ่ง

เรือ

THERE WERE
HUNDRED
OF BOATS

เรืออีแปะ

ลอยลำ รือยลำ

เมื่อคุณมีน้ำพร้อมแล้ว สิ่งที่จะตามมาเป็น
อันดับสองแน่นอนว่าต้องเป็น 'เรือ' ซึ่งจุดเด่น
ของเรือค้าขายในตลาดน้ำที่ขาดไม่ได้เลยคือ
ความคลาสสิกของเรือที่เข้ากับบรรยากาศ
ของตลาดน้ำ

เรืออีป๊าบ

เรือสำปั้น

เรืออีโปง

ทำไมต้องเป็นเรือ

หากมองย้อนไปในอดีต คนไทยแถบลุ่มแม่น้ำใช้เรือเป็นพาหนะหลักในการคมนาคม ถึงแม้ปัจจุบันจะมีรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์เข้ามาแทนที่ แต่ชาวบ้านก็ยังคงผูกติดวิถีชีวิตไว้กับเรือเสมอ กลายเป็นตัวแทนของการคมนาคมทางน้ำอย่างแยกจากกันไม่ได้

เรือแบบไหน ที่เขานิยมใช้กัน

จะมีตลาดน้ำกันทั้งที่ ก็ต้องมีเรือดี ๆ กันสักหน่อย เรือดี ๆ ที่มีในตลาดน้ำ มีอยู่ 5 แบบ ที่เหมาะกับการบรรทุกสินค้าขายในตลาดน้ำ ซึ่งเป็นเรือที่ใช้ทั่วไปในคลอง หนอง บึง

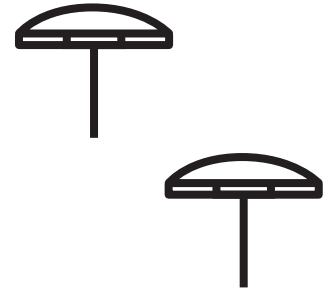
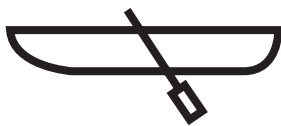
เรือสำปั้น: ท้องเรือลึก 2 เมตร เป็นเรือไทยในชั้นเดิมสันนิษฐานว่าได้แบบอย่างจากจีน เป็นเรือต่อด้วยไม้กระดานแผ่นยาวพอประมาณ จำนวน 3 แผ่น ประกอบเข้าเป็นลำเรือ

เรืออีโปง: ท้องเรือลึก 1 เมตร เป็นเรือชุดที่ทำด้วยส่วนลำตันที่อยู่ใต้ดินของต้นตาล เอามาผ่าซีกแล้วชุดเป็นเรือ ซึ่ง 1 ลำสามารถนั่งได้ประมาณ 6 คน

เรืออีป้าบ: ท้องเรือลึก 1 เมตร เป็นเรือต่อชนิดหนึ่ง ท้องแบนไม่เสริมกราบ หัวและท้ายเรือป้าน ลักษณะคล้ายเรืออีแปะ สำหรับใช้สอยทั่วไปตามริมหนอง คลอง บึง

เรืออีแปะ: ท้องเรือลึก 1 เมตร เป็นเรือต่อชนิดหนึ่ง ท้องแบนเสริมกราบ รูปคล้ายเรือสำปั้น แต่หัวเรือสั้นกว่า

เรือพลาสติก: เรือสีน้ำเงิน ที่พบเห็นได้บ่อยเวลาน้ำท่วม น้ำหนักเบา เป็นเนื้อพลาสติก มีอายุการใช้งานแค่ 1 ปี ถ้าพังแล้วซ่อมไม่ได้ ทิ้งอย่างเดี๋ยวนั้น อาจไม่ได้ดูคลาสสิกเหมือนเรือไม้ แต่ราคาถูกกว่าหลายเท่าแน่นอน ทั้งนี้แนะนำว่าถ้าไม่ซื้อตจจริงก็ใช้เรือไม้เหาะ

เรือขายของต้องจัดอย่างไร

เรือที่ใช้ในการขายของจะต้องมีการจัดสรรพื้นที่อย่างเป็นระบบ เพื่อให้คนในเรือสามารถใช้สอยได้อย่างสะดวก โดยทั่วไปเรือขายของมักจะแบ่งพื้นที่เป็นส่วนหน้าเรือและส่วนท้ายเรือ ซึ่งส่วนใดส่วนหนึ่งจะเป็นพื้นที่ที่ไว้ประกอบอาหาร และอีกส่วนใช้ในการเตรียมของก่อนส่งออกให้ลูกค้า ระหว่างกันจะถูกคั่นด้วยกระทะ เต่า และชั้นวางของ ทั้งนี้ปลายเรือถือเป็นส่วนเก็บของหลัก โดยใช้กล่องหรือหีบขนาดพอดีเรือ เพื่อเก็บวัตถุดิบ และวางถาดอาหาร พื้นที่ของแม่ค้าจะต้องมีความกว้างที่พอเหมาะสามารถหยิบจับอุปกรณ์ได้อย่างสะดวก ตะหลิวและที่คิปลมีไว้ประมาณ 3-4 อัน เพื่อให้แม่ครัวและลูกมือสามารถช่วยกันประกอบอาหารได้ในระยะไกล ภาชนะใส่อาหารภายในเรือมักทำมาจากวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้หรือใช้แล้วทิ้ง เช่น จานกระดาษ กล่องโฟม แต่ดูขัดแย้งกับการอนุรักษ์ที่ตลาดน้ำพยายามจะสื่อถึงอยู่เหมือนกัน

ไม่เมาเรือจ้า

เรือพายเรือขอให้บอก

เรือพายเรือขอให้บอก
ป่าชำนาญ

สแต็ป

STEP 2

สอง

ต่อเติม

DECORATE
YOUR
SHOPS

ตึกแต่ง

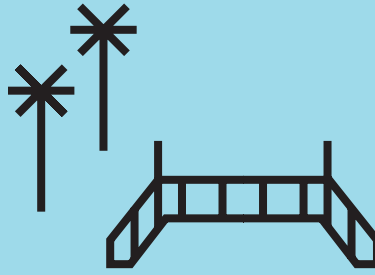
ฟ้ากั้นเมือง 49K
ธนา 45~

ท่ามกลางสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในการสร้างตลาดน้ำ ไม่ว่าจะเป็น
เรือ ลำคลอง หรือมาสกอต แต่สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้และเป็น
สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการสัมผัสคือ ความเป็นไทย ความ
โบราณ ความเก่า และมีกลิ่นอายของความเป็นไทย เรียก
ได้ว่าหากสถานที่ใดมีสิ่งต่อไปนี้ ก็สามารถเรียกนักท่องเที่ยว
ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น
วัดพระแก้ว วัดอรุณ หรือโบราณสถานที่อยุธยา

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญและต้องมีในการสร้างตลาดน้ำ
คือ ต้องบ่งบอกถึงความเป็นไทย ความโบราณ ความเก่า
ได้นั่นเอง โดยสิ่งที่สามารถบ่งบอกถึงความเป็นไทยได้อย่าง
ชัดเจนคือ

ไม้เก่า

การใช้ไม้เป็นส่วนประกอบในการตกแต่ง ทั้งพื้นไม้ ผนังไม้ หรือประตูไม้ เนื่องจาก บ้านเรือนสมัยก่อนมักปลูกสร้างจากไม้ ไม้จึงเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความ เป็นไทยได้เป็นอย่างดี จะสังเกตได้ว่า ไม่ว่าจะเกิดตลาดน้ำขึ้นที่แห่งก็มักจะ มีการตกแต่งโดยใช้ไม้เป็นส่วนประกอบ เสมอ ยกตัวอย่างเช่น ตลาดน้ำดอนหวาย ตลาดน้ำสามพันนามที่ได้สร้างอาคารไม้ ย้อนยุคแบบสมัยรัชกาลที่ 6 หรือตลาดน้ำ อัมพวาที่มีห้องแถวริมน้ำและร้านขายของ เป็นบ้านไม้

ปลอมเป็นไม้

ในกรณีที่มีการปรับปรุงตัวอาคาร ไม่สามารถใช้ไม้เป็นส่วนประกอบหรือ โครงสร้างได้ ก็สามารถดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นไม้ (ปลอม) ขึ้นมาได้ ยกตัวอย่าง เช่น ตลาดน้ำบางน้อยได้มีการปรับปรุง โครงสร้างให้เสาเป็นเหล็ก จึงใช้วิธีการ ทาสีน้ำตาลทับเหล็กเพื่อให้ใกล้เคียงกับ ความเป็นไม้มากที่สุด หรือในตลาดน้ำ อัมพวามีการทำสีพื้นปูนให้เป็นพื้นไม้และ ใส่รายละเอียดความเป็นไม้ลงไป

เก่าเล่าใหม่

การใช้ของตกแต่งด้วยสินค้าเก่ามือสอง หรือของโบราณ เช่น ถ้วยชามสังคโลก เครื่องปั้นดินเผา เป็นส่วนช่วยเพิ่มความ เป็นไทยได้อีกระดับหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ร้านก๊วยเตี้ยวทะเลในตลาดน้ำอัมพวา มีการนำวิทยุเก่า ตู้เย็นเก่า เครื่องชั่ง น้ำหนักเก่า และมอเตอร์ไซค์เก่าที่หาซื้อ ได้ง่ายตามตลาดนัดมือสอง ตลาด ชายของเก่ามาเป็นของตกแต่งร้าน หรือ ร้านขายกาแฟโบราณที่นำถ้วยชามเก่า มาตั้งเพื่อดึงดูดลูกค้า และยังได้ขาย สินค้ามือสองไปในตัวอีกด้วย

“ย้อนกลับไปสัก 2 ปีก่อน ร้านลอดช่องของป้า ยังไม่เข้ากับบรรยากาศความเป็นไทยและตลาดน้ำ น้องสาวจึงนำรูปภาพเก่าที่เก็บสะสมไว้มานาน ไม่สามารถหาซื้อได้ในปัจจุบันมาใส่กรอบและ นำมาติดผนัง ทำให้ร้านเข้ากับบรรยากาศมากขึ้น ลูกค้าที่แวะเวียนเข้ามาก็จะถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก”

กาญจนา สกุณอิน หรือ ป้าแ้ว เจ้าของ ร้านขายลอดช่องโบราณกล่าวด้วยความ ภาคภูมิใจ

สไตล์งานวัด

การใช้ไฟประดับสีๆ อย่างสีแสด สีเหลือง สีเขียว และการประดับผาผนังด้วยธงราว เปรียบเสมือนการตกแต่งตามงานวัด ต่างๆ ก็เป็นการบ่งบอกถึงความเป็นไทย และนิยมใช้ในการ ตกแต่งตลาดน้ำมากเช่นกัน

ดังนั้นแล้วการสร้างตลาดน้ำขึ้นมาใหม่ไม่ว่าจะที่ใด ก็ตาม หากต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยว ก็ควร จะบ่งบอกถึงความเป็นไทย ความเก่า ความโบราณ โดยใช้ไม้ (ปลอม) ไฟ 3 สี ธงราว หรือหญ้าเทียมมาประดับตกแต่งอย่าง ที่ตลาดน้ำทั่วๆ ไปเขาทำกัน

CHECK IN

ปัจจุบันโซเชียลเน็ตเวิร์กมีผลต่อพฤติกรรมของ นักท่องเที่ยวอย่างมาก เมื่อนักท่องเที่ยวไปเที่ยว ตามสถานที่ต่างๆ สิ่งที่เขาต้องการคือการ เช็กอิน ถ่ายรูป และอัปโหลดรูปลงบนโซเชียล ดังนั้นสิ่งที่สถานที่ท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีคือ ‘แลนด์มาร์ก’ หรือสถานที่สำหรับการถ่ายรูป เช็กอิน ซึ่งนอกจากจะสร้างความประทับใจให้ กับนักท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นการโปรโมตสถานที่ ท่องเที่ยวไปในตัวอีกด้วย

สำหรับตลาดน้ำ แลนด์มาร์กที่นิยม มากที่สุด ไม่ว่าจะที่ใดก็ต้องมี อย่างตลาดน้ำ สามพันนาม ตลาดน้ำอโยธยา ตลาดน้ำอัมพวา หรือตลาดน้ำดำเนินสะดวก นั่นก็คือ สะพานไม้ ชำมคลอง

วิธีการสร้างสะพานไม้ แน่นนอนว่า โครงสร้างต้องประกอบด้วยไม้ เพื่อให้เข้ากับ บรรยากาศความเป็นไทยและตลาดน้ำ ขนาด ของสะพานไม่ควรกว้างเกินไปและแคบเกินไป เพราะหากกว้างเกินไป เมื่อดำเนินออกมาแล้ว จะทำให้ดูเหมือนนักท่องเที่ยวน้อย ไม่น่าเดิน และหากแคบเกินไปจะดูเหมือนเล็ก แออัด เบียดเสียด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่อยากมาเที่ยว ดังนั้นมาตรฐานของการสร้างสะพานไม้คือ 1 เมตรโดยประมาณ เป็นขนาดที่กำลังพอดี กำลังการเดินขึ้น เดินลง และเพียงพอต่อการ หยุดถ่ายรูป

สตีป STEP 3 สาม

อยาก MAKE A BETTER STORY มีเรื่อง

การจะให้คนทั่วไปเห็นภาพตลาดน้ำของเรา
อย่างชัดเจน มีทางไหนบ้าง?

อาจารย์ธันยวัชรแนะนำว่า เราต้อง
รู้จักการสร้างแบรนด์ และตามหลักวิชาการ
สร้างแบรนด์ 101 ก็คือการหามาสคอตสักตัว
มาไว้เป็นตัวแทนของสถานที่เพื่อให้เป็นที่
จดจำได้ง่าย แล้วตัวมาสคอตเหล่านี้ต้องไป
หามาจากไหน มองไปรอบๆ ภายของคุณ
พวกมันอยู่แถวๆ นั้นนั่นแหละ

สัตว์ท้องถิ่น

หากในละแวกตลาดน้ำของคุณมีสัตว์ที่มีเอกลักษณ์หรือเป็นที่จดจำของคนทั่วไป คุณสามารถนำสัตว์เหล่านั้นมาใช้เป็นมาสคอตของคุณได้ เบสิกเลยก็หิ้งห้อย อัมพวา ยกขึ้นมาน้อยก็ข้างอยุธยา หรือแอดวานซ์ขั้นสุดก็คือ โดโนเสาร์ ขอนแก่น (ยังบ่เคยมีแฟนบ้านอยู่แดนอีสาน จะบ้าเหอ!) ฯลฯ

สถานที่โดดเด่น

ถ้าหากสัตว์ท้องถิ่นของคุณถูกจับจองด้วยจังหวัดอื่นหมดแล้ว ให้มองไปยังสถานที่สำคัญใกล้ ๆ คุณ อาจจะเป็นหอ นาฬิกา บ่อน้ำพุ วงเวียนอนุสาวรีย์ ฯลฯ

บุคคลสำคัญ

ไม่ได้จะให้ลวงเกินคนที่สำคัญจริง ๆ ในประวัติศาสตร์ แต่อาจเป็น ไอคอน ของอำเภอหรือจังหวัดที่ตั้งของตลาดน้ำของเรา อาจเป็นคนดังในต่อนั้น เช่น ลุงลี ที่ขายก๋วยเตี๋ยวด้วยลีลาไมเคิล แจ็คสัน หรือป้าหมวย ผู้ขายขนมครกขนาดใหญ่ ฯลฯ

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

แต่ถ้าคุณมาถึงขั้นนี้แล้วยังไม่มีสักข้อที่โดนใจ เราขอแนะนำให้คิดขึ้นใหม่เอง โดยไม่ต้องอ้างอิงจากสิ่งใด ๆ เราจะสร้างความหมายใหม่จากตัวละครของเรา จะสร้างให้พิสดาร แปลกประหลาดแค่ไหนก็แล้วแต่ใจต้องการ เช่น หากตลาดน้ำที่เราจะไปสร้างกันนั้นอยู่ในย่านสาทร ซึ่งเป็นย่านธุรกิจ มีตึกออฟฟิศเยอะแยะ มีคนพลุกพล่าน เป็นย่านที่การเงินหมุนเวียนสะพัด คุณก็ลองเอาตึกสูงมาตั้งตึกเดียวอาจจะยังไม่สื่อพอ ให้เอามาสักสามสี่ตึกซ้อนกัน นำเหรียญเงินมาแปะเต็มที่ตา ใส่อารมณ์ของตัวละครด้วยการใส่ปากยิ้ม เต็มมือและเท้าด้วยรูปทรงเรขาคณิต ดูเป็นมิตรขึ้นมา 80 เปอร์เซ็นต์ ทำแขนขาของมาสคอตให้ใหญ่ไว้หน่อย ตอนที่ทำเป็นชุดมาสคอตให้คนสวมจะได้ไม่ลำบากคนใส่มากนัก

สตีป
STEP 4

แม่
THE WAYS
FOR
SALE
ค้า

10 ข้อที่ควรรู้ เพื่อเตรียมตัว เป็นแม่ค้า ตลาดน้ำ

1. แต่งกายเหมาะสมกับสถานที่

รูปลักษณ์ภายนอกเป็นสิ่งแรกที่ผู้คนสังเกตเห็นได้ง่าย ดังนั้น การแต่งกายจึงเป็นตัวช่วยสำคัญในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้เป็นอย่างดี อย่างในตลาดน้ำอัมพวา ส่วนใหญ่พ่อค้า แม่ค้า ในเรือมักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสบาย ๆ แต่มีเอกลักษณ์โดยการ ใส่อบ หรือ ‘เทวีราบูติก’ ร้านกาแฟสุดฮิตที่พนักงานทุกคนต้อง ใส่ชุดไทยสไบสีม่วงให้เข้ากับบรรยากาศและแสดงความโดดเด่น ของประเทศไทย

2. การเรียกลูกค้าเพื่อสร้างสไตล์ของตัวเอง

เมื่อตลาดน้ำมีร้านค้าและสินค้าจำนวนมาก การเรียกลูกค้า เข้าร้านด้วยคำสั้น ๆ แต่ทรงพลัง จึงเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่ ดึงดูดลูกค้าได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการจดจำแบรนด์ สินค้าได้อีกด้วย

บางร้านที่ขายของบนเรือถึงกับต้องเดินขึ้นมาบนบก เพื่อเรียกลูกค้าพร้อมกับตะโกนชื่อร้านและสโลแกนของร้าน ไปด้วย “กาแฟลุงยงค์อร่อยกลมกล่อมแก้วละ 30 บาท” “ไม่อร่อย ไม่คิดตั้งค์จ้า” จะเห็นได้ว่าพ่อค้าแม่ค้าจำเป็นต้องมี ทักษะการเรียกร้องความสนใจได้ในระดับหนึ่ง

3. สินค้าหลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์

หากมีสินค้าซ้ำกันหลายร้านแบบนี้คงไม่ดีแน่ การเพิ่มความ เก๋ไก๋ให้กับแพ็คเกจจิ้งจะช่วยให้สินค้าโดดเด่นและแตกต่าง ยิ่งในสมัยปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง โชเซียลมีเดียมีผลต่อ การค้าเป็นอย่างมาก หากสามารถทำให้ลูกค้าถ่ายรูปลงสังคม ออนไลน์ได้จะทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

4. ปรับตัวให้ได้ อยู่ให้เป็น

สินค้าในตลาดน้ำมีมากกว่า 100 อย่าง จึงเกิดการแย่งกันขาย สินค้าเป็นอย่างมาก เมื่อขายสินค้าอย่างเดียว ไม่สามารถทำ กำไรให้ได้ พ่อค้าแม่ค้าจึงควรปรับทิศทางการขายให้มีสินค้า ขายดีและทำกำไรได้ ยกตัวอย่างเช่น ร้านกาแฟร้านหนึ่งใน ตลาดน้ำอัมพวา สมัยก่อนขายเพียงของเก่า ของโบราณ ซึ่งเป็นสินค้าที่ไม่สามารถทำกำไรได้ดึ้นัก พ่อค้าจึงปรับทิศทาง โดยการเพิ่มสินค้าอย่าง ชา กาแฟ และหวังจะเพิ่มลูกค้าเข้ามา วางขายในอนาคต

5. ภาษาอังกฤษและภาษาจีนก็ต่อพอได้นะ

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวตลาดน้ำเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ เป็น ชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวจีน หากพ่อค้าแม่ค้าสามารถสื่อสาร กับนักท่องเที่ยวได้จะช่วยดึงดูดใจและทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความ ประทับใจต่อร้านค้าและสินค้ามากขึ้น

นอกจากการสื่อสารได้แล้ว ป้ายร้านค้าหรือรายการ อาหารก็ควรจะมีภาษาที่สามเพิ่มเติม มากกว่าแค่ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

TIPS

ในการมัดใจลูกค้า

นอกจากจะต้องสื่อสารได้ ป้ายร้านค้า และรายการอาหารมีมากกว่า 2 ภาษา การมัดใจลูกค้าที่ดีอีกอย่างหนึ่งคือ การสอนคำศัพท์ภาษาไทยค่าง่าย ๆ ให้ลูกค้าได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างเช่น สวัสดีครับ/ค่ะ ขอขอบคุณครับ/ค่ะ ลดหน่อยได้ไหมคะ จะช่วยสร้างความประทับใจแก่ลูกค้าได้เป็นอย่างดี

6. มีทักษะการใช้เรือเบื้องต้น ว่ายนํ้าเป็น

สิ่งที่มาคู่กับตลาดน้ำ แน่นนอนว่าต้องเป็นเรือ ทำให้พ่อค้าแม่ค้าที่ขายของในเรือต้องมีผูกพันกับนํ้าและเรือเป็นอย่างมาก ดังนั้นทักษะที่พ่อค้าแม่ค้าควรจะมีคือ การพายเรือ ว่ายนํ้าเป็น และทักษะการทรงตัว อีกทั้งร่างกายยังต้องมีความยืดหยุ่น อย่างร้านขายข้าวเหนียวมะม่วง พ่อค้าต้องมีทั้งทักษะการทรงตัวและยืดหยุ่นเพื่อที่จะสามารถยึดตัวไปหยิบมะม่วงข้างหน้าลำเรือได้

7. บุคลิกภาพที่ดี

มีความมั่นใจในการพูดจา ฉะฉาน แต่ไพเราะและสุภาพ ให้เกียรติและเคารพลูกค้า ในขณะที่เดียวกันก็มีความอ่อนน้อม ไม่แข็งกร้าว

8. ลักษณะนิสัยเหมาะกับการบริการ

นอกจากสินค้าที่ลูกค้าต้องการแล้ว การบริการที่ดีก็เป็นสิ่งที่ลูกค้าต้องการเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การยิ้มแย้มแจ่มใส อัธยาศัยดีและเป็นกันเอง

9. ความสะอาดต้องมาเป็นทีหนึ่ง

สิ่งที่เป็นข้อกังวลใจของชาวต่างชาติที่จะเข้ามารับประทาน อาหารและท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุดคือความสะอาด เนื่องจากพ่อค้าแม่ค้าที่ค้าขายในเรือไม่มีนํ้าประปาสำหรับล้างมือหรือเครื่องมือใด ๆ หากร้านค้าร้านใดมีฟังก์ชันนํ้าประปาเพิ่มขึ้นก็สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน

10. ซื่อสัตย์สุจริต

อีกหนึ่งข้อกังวลใจคือความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ว่าจะประเทศใดมักจะตั้งราคาสำหรับชาวต่างชาติและชาวไทยที่แตกต่างกัน อย่างร้านขายอาหารทะเลที่ตั้งราคาสูงสำหรับชาวไทยไว้ 280 บาท แต่สำหรับชาวต่างชาติกลับตั้งราคาสูงถึง 320 บาท

ร้านค้าจึงควรตั้งราคาขายให้เท่ากันทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อแสดงถึงความเท่าเทียมกัน

นี่คือ 10 ข้อที่พ่อค้าแม่ค้าควรรู้และพึงมี เพื่อการทำธุรกิจที่ดึงดูดใจลูกค้าและยั่งยืน

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

ชีวิตที่อร่อยยิ่ง

กรมการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ
จังหวัดภูเก็ต
ท่าเรือภูเก็ต
ภูเก็ต 83000
โทร: 076 3088888
www.portservice.go.th

10 บาท
ขนมหวาน
อร่อย
อร่อย

สแต็ป ห้า

STEP 5

หลายคนมาตลาดน้ำเพื่อหาของกินโดยเฉพาะ และก็ถือได้ว่า ตลาดน้ำทุกแห่งเป็นศูนย์รวมอาหารไทยที่ครบถ้วนที่สุดแห่งหนึ่ง เรียกว่าอยากกินอะไร มาที่ตลาดน้ำเป็นต้องได้เจอ และถ้าขาดอะไรไป บางที่ตลาดน้ำก็อาจจะไม่เป็นตลาดน้ำแบบที่เราคุ้นเคย

ขึ้นชื่อว่าตลาดน้ำ ของคู่กันคือ ก๋วยเตี๋ยวเรือ เนื้อตุ๋น เนื้อเปื่อย น้ำตก น้ำใส กลายเป็นเมนูยอดนิยมนที่ใครหลายคนไม่พลาดที่จะลิ้มลอง แต่ถ้าจะขายก๋วยเตี๋ยวใส่ชามอาจจะดูธรรมดาเกินไป ลองเปลี่ยนมาใส่กะลามะพร้าวและจัดร้านแบบไม้โบราณ เพียงเท่านั้น ผู้คนก็จะแห่แหนเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย

ขาดไม่ได้คือ ทะเลเผา อาหารชุดสำเร็จรวบรวมสัตว์ทะเล ทั้งกุ้ง ปู หมึก ทานพร้อมกับน้ำจิ้มซีฟู้ดรสเด็ด สูตรเฉพาะของร้าน ผ่านขั้นตอนปิ้งย่างอย่างพิถีพิถัน ไวรอร์รับนักท่องเที่ยวที่นั่งบนทางเดินเลียบบลองริมน้ำ เมนูที่ควรมีอีกอย่างหนึ่งคือ หอยเชลล์อบซีส ขึ้นชื่อว่าซีส กินกับอะไรก็อร่อย ยิ่งมากู้กับอาหารทะเลแล้วนั้น ลูกค้าสาวกซีสมิหรือจะพลาด

เมนู FOOD TO EAT ON FLOAT MENU ตลาดน้ำ

10
อาหารต้องมี
ในตลาดน้ำ

อาหารไทยตามท้องถนนสู่อาหารจานเด็ดในเรือไม้ ประดับแต่งรสชาติตามความนิยม ทัวไปจะประกอบด้วยเส้นจันท์ ไข่ กุ้งฝอย และเต้าหู้ แต่ถ้าจะนำมาขายในตลาดน้ำควรสร้างความน่าสนใจด้วยการห่อไข่หรือใส่กุ้งสดจากทะเล รองด้วยใบตอง จากนั้นจัดใส่จานเหล็ก รวมทั้งเครื่องเคียงเล็กน้อยเพื่อเพิ่มสีสันให้แก่ผัดไทยตลาดน้ำ

อาหารอีกชนิดหนึ่งที่มากู้กับผัดไทย คือ หอยทอด วิธีการทำไม่ยากเพียงแค่เทแป้งลงบนกระทะเหล็กบนเตาถ่าน จากนั้นใส่หอยแครงลงไป ทอดให้กรอบจนมีสีเหลืองทอง ราดด้วยน้ำจิ้มสูตรเฉพาะของร้าน แป๊ะปาย ผัดไทย-หอยทอดโบราณ เข้าไป นักชิมทั้งหลายต่างจะพากันมากิน

ทอดมันปลากรายสูตรดั้งเดิม

ส้มตำ

5

อาหารไทยอีสานรสชาติจัดจ้าน ไม่ว่าจะเป็น ตำไทย ตำลาว เสริมความแซบแบบที่ร้านอื่นไม่มี ด้วยไข่เค็ม ปูม้า และกุ้งสด นอกจากนี้อาหารที่ต้องกินคู่กันคือ ไก่ย่าง ข้าวเหนียว ต้มแซบหรือลาบ พร้อมรับประทานความแซบด้วยสโลแกน 'อีสานแท้' ยิ่งทำให้ลูกค้าอยากลองชิม

6

เนื้อปลากรายแท้หนึบ ๆ กับพริกแกงเผ็ด กลายเป็นความเข้ากันอย่างลงตัว ด้วยขนาดพอดีคำถูกจัดใส่ในกระทงใบตอง สีแดงตัดเขียวสามารถดึงดูดลูกค้าได้ดี หรือจะนำทอดมันไปห่อไข่เยี่ยวม้าก็อร่อยไปอีกแบบ เป็นเมนูที่ไม่เหมือนใคร

ไข่กระทง

7

ไข่ทอดธรรมดาแต่ไม่ธรรมดาเพราะใส่กระทงใบตอง ถึงแม้จะเป็นเมนูทั่วไป แต่รับรองว่าถ้ามีในตลาดน้ำขายดีอย่างแน่นอน

หมูสะเต๊ะ

8

หมูแผ่นบางหมักเครื่องเทศสีเหลือง ๆ เสียบไม้ย่างเตาถ่าน เสริฟร้อน ๆ พร้อมน้ำจิ้มและอาจาด กลายเป็นอาหารเบา ๆ อีกชนิดที่ใครเดินผ่านต้องแวะชิม

ข้าวไข่เจียว

9

อาหารราคาถูก ขายง่ายขายเร็วจะต้องยกให้เมนูข้าวไข่เจียว ที่เป็นเมนูแสนจะธรรมดา แต่มีประโยชน์ แคยกกระทะใส่เรือ เพิ่มเติมรสชาติด้วยน้ำพริกกะปิ ก็สามารถขายไข่เจียวให้นักท่องเที่ยวได้อย่างง่ายดาย

ลูกชิ้นปิ้ง

10

เมนูสุดท้าย ถ้าไม่มีถือว่าไม่ใช่ตลาดน้ำ นั่นคือ ลูกชิ้นปิ้ง พร้อมน้ำจิ้มรสเด็ด

10

ขนมและ เครื่องดื่ม ตลาดน้ำ

ถูกสุข

ขนมไทย

2

ขนมไทยหน้าตาเหมือนผลไม้ ถูกย่อส่วนให้เล็กพอดีคำ สร้างความโดดเด่นด้วยรูปทรงแปลกตา ยังคงขายได้ที่ตลาดน้ำ

1

ตลาดน้ำแบบไทย ขาดไม่ได้ที่ต้องมี ขนมไทยอย่างทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง และขนมหายากอย่าง จ่ามงกุฎ จัดแจงใส่หม้อดินเผา มีความสวยงามในราคาที่เอื้อมถึง

ไอติมกะทิ

3

ดับร้อนด้วยไอศกรีมกะทิสด รสชาติหวานมัน ทานคู่กับขนมปัง โรยหน้าเพิ่มความกรอบด้วยถั่วลิสง หรือจะใส่ในกะลาทานพร้อมเนื้อมะพร้าวอ่อน กลายเป็นความโดดเด่นที่ลงตัว

ไอติมหลอด

4

น้ำหวานแช่แข็งได้รับความนิยมมายาวนานกว่า 70 ปี ทำได้ง่ายๆ แค่มียิ่ง หลอดสังกะสี และไม้เสียบ เพียงเท่านี้ก็ได้อาหารหลอดสไตล์ไทย ฝรั่งยังชื่นชอบ

5

รวมมิตรน้ำแข็งไส

ของหวานอีกชนิดที่มีสีสันสดใส ทั้งแดง เขียว ฟ้า ตกแต่งด้วยผลไม้หลากสี วางขายริมทางเดินเพื่อให้นักท่องเที่ยวรับประทานคลายร้อน

ขนมที่เด็ก ๆ ต่างชื่นชอบ รูปลักษณ์คล้ายก้อนเมฆ จะเป็นอะไรไปไม่ได้เลย นั่นคือ ขนมสายไหม หากนำมาวางขายในตลาดน้ำรับรองขายได้อย่างแน่นอน

สายไหม

6

หากปิ้งขายเป็นฝักเกรงว่าลูกค้าจะกินยาก ทำให้ง่ายโดยการแกะเม็ดและตักใส่กระทงใบตอง เพียงเท่านี้ก็สามารถตอบใจหยังลูกค้าที่อยากกินข้าวโพดปิ้ง แต่ไม่เอากแทะได้อย่างสบาย

7

ข้าวโพดปิ้ง

9

น้ำจรวด

สูตรดั้งเดิมไม่เคยเปลี่ยน ไม่ได้มีแค่กาแฟ แต่มีทั้งชาเย็น นมเย็น รวมทั้งชามะนาว ช่วยดับกระหายจากอากาศร้อน

8

กาแฟโบราณ

10

แจ่วก๊วยนมสด

เครื่องดื่มดับร้อนมาแรงที่มักมาพร้อมสโลแกน “หวาน มัน สด รสชาติหอมหวาน เคี้ยวนุ่มหนึบหนับ ใครดื่มไม่ตกเทรนด์”

เคล็ดลับอาหารยอดฮิต

ค้าขายทั้งที่ต้องให้ได้กำไร ด้วยวิธีเรียกลูกค้าผ่านข้อความแค่ใส่คำว่า 'โบราณ' 'ดั้งเดิม' 'เจ้าเก่า' 'สาขาทัน...' '...แท้' และ 'รสเด็ด' ตามหลังชื่อร้าน เพียงแค่นี้ลูกค้าทั้งไทยและเทศก็เข้าร้านจนบริการไม่ทัน

หากไม่ทานถือว่ามาไม่ถึง

โรตีสีแต้จิ๋ว ที่ตลาดน้ำบางน้อย ทำมาจากแป้งข้าวเหนียว สอดไส้ด้วยเนื้อมะพร้าว น้ำตาล งา และถั่วลิสง โดยทั่วไปโรตีสีแต้จิ๋ว มักจะทำขึ้นปีละครั้ง เฉพาะพิธีสำคัญคือส่งเจ้าเข้าสวรรค์หรือก่อนตรุษจีน 6 วันตามประเพณีของชาวจีน แต่ปัจจุบันสามารถหาทานได้ทุกวันเสาร์และอาทิตย์ที่ตลาดน้ำบางน้อย เคล็ดลับคือต้องทานทันทีที่ทำเสร็จ

ไส้กรอกโบราณ ปีริน ที่ตลาดน้ำอัมพวา เปิดขายมานานกว่า 12 ปี มีความพิเศษว่าไส้กรอกทั่วไป เพราะทำจากแป้ง สอดไส้ด้วยผัก หมูผสมเผือก ไก่ และกุ้ง วิธีรับประทานจะต้องนำไปทอดให้กรอบ ราดด้วยน้ำจิ้มรสหวาน ใครมาเยือนตลาดน้ำอัมพวาไม่ควรพลาด

คงไม่แปลกถ้าหากจะมีเนื้ออย่างขายในตลาดน้ำ เหมือนอย่างเช่นอาหารทะเลหรืออาหารอีสาน จะใกล้ไกลแค่ไหนก็สามารถเอาเอกลักษณ์หรือจุดเด่นจากแต่ละที่มารวมไว้ในที่เดียว เพื่อสร้างยอดขายและเรียกลูกค้า ถึงรสชาติจะขัดแย้งกับชื่อร้านก็ตามแล้วคุณล่ะ... คิดว่าอาหารชนิดไหนที่ควรจะมีในตลาดน้ำ

สแต็ป STEP 6 หก

ของ THAILAND'S FLOATING MARKET SOUVENIRS ที่ ทะเลสาบ

เสื้อยืด

เสื้อยืดง่าย ๆ แบบนี้แหละที่เด็ดยก ไม่เชื่อก็ลองไปดูตามแหล่งท่องเที่ยวที่ไหนก็ได้ในประเทศไทย ที่ไหน ๆ ก็ต้องมีเสื้อยืดขายให้นักท่องเที่ยวด้วยกันทั้งนั้น แต่คุณต้องรู้จักที่จะไล่ลวดลายและรายละเอียด เพื่อบ่งบอกอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวของคุณเองให้ชัดเจน ส่วนอะไรที่เป็นอัตลักษณ์ที่ชัดเจนที่สุดที่ไล่ลงไปบนเสื้อยืดปั๊บนั่นนักท่องเที่ยวต้องให้ความสนใจปั๊บก็น่าจะมีดังต่อไปนี้

ชื่อสถานที่

'อัมพวา' 'หัวหิน' หรือจะเป็น 'สามเหลี่ยมดินแดง' ก็ให้ใส่เข้าไป เพราะนี่เป็นวิธีการง่าย ๆ ที่จะบอกว่า ฉันไปที่นี้มาแล้วเด้อ

ตัวละคร

ถ้าแหล่งของคุณมีพระเอกที่อาจจะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของที่คนทั่วไปรู้จักกันเป็นอย่างดี จงอย่าลืมเอารูปถ่ายหรือภาพวาดของเขามาใส่ จัดวางให้ดี ๆ ให้คนเห็นรูปร่างหน้าตาชัด ๆ คุณก็จะสามารถปิดการขายเสื้อยืดได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว จบปัง!

เมื่อองค์ประกอบพื้นฐานของตลาดน้ำเริ่มประกอบกันเป็นรูปร่างตามลำดับขึ้นมาแล้ว ทีนี้ก็ถึงเวลาที่จะเติมเต็มความสมบูรณ์แบบทางอารมณ์เพื่อบรรดานักท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งที่จำเป็นชนิดที่ขาดไม่ได้ของนักท่องเที่ยวก็คือ การซื้อหาของฝากและของที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับบ้านไปฝากญาติพี่น้อง หรือเป็นเสมือนตัวแทนจดจำช่วงเวลาดี ๆ ที่ได้มาเยือนตลาดน้ำของคุณ หรือแม้กระทั่งใช้เป็นการป่าวประกาศให้คนอื่น ๆ ได้รู้ทันทีที่เห็นสิ่งของเหล่านั้นว่า “ข้าพเจ้าได้ไปที่นั่นมาแล้วนะจ๊ะ”

วิธีการเตรียมของฝากให้เด็ดถูกใจจนเงินในกระเป๋านักท่องเที่ยวมันสิ้นไปหมดแล้วจะเป็นอย่างไร เราเตรียมมาบอกให้ทราบแล้ว ณ จุดจุดนี้

ลักษณะเด่นของสถานที่

คุณทำตลาดน้ำนี่นะ เพราะฉะนั้นก็ย่อมจะต้องมีเรือ คลอง หรือแม้กระทั่งแม่ค้าพ่อค้า ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของตลาดน้ำที่ใครเห็นต้องมีอารมณ์ร่วมคล้อยตามถึงความชิลล์ เพราะฉะนั้นหยิบเอาจุดเด่นนี้มาใส่ในเสื้อยืดของคุณ เท่านั้นแหละทอนเงินกันมือเป็นระวิงแน่นอน

แลนด์มาร์ก

คนไทยชอบแลนด์มาร์ก จะดีแค่ไหนที่นอกจากจะได้มาเยือนแลนด์มาร์กในสถานที่ของคุณแล้วเขายังได้ใส่เสื้อที่มีไอ้เจ้าแลนด์มาร์กเหล่านั้นหราอยู่บนอกเสื้อ ใส่เดินไปไหนมาไหนใช้ชีวิตประจำวัน คุณต้องหาแลนด์มาร์กของตลาดน้ำของคุณให้พบ พิมพ์มันลงไปบนเสื้อยืด ใครเห็นก็ต้องร้องว่า เก่สุด ๆ ไปเลยลูกพี่!

คำแนะนำเพิ่มเติมมีนิดเดียว ถ้าคุณคิดจะทำเสื้อยืดเป็นของที่ระลึก เน้นสีพื้น ๆ มาวางขายไว้ก่อนเป็นดี ประเภทสีขาว สีเขียวอ่อน หรือสีน้ำตาลอ่อนจะทำให้ยอดเดินไว เพราะมีความกลมกลืนกับบรรยากาศของสถานที่ แต่หากหาไม่ได้จริง ๆ สีสดก็พอไหว แต่อย่าเน้นสีทึม ๆ ดึกว่า เนื่องจากจะทำให้สมรรถภาพทางการท่องเที่ยวห่อเหี่ยวเกินไป

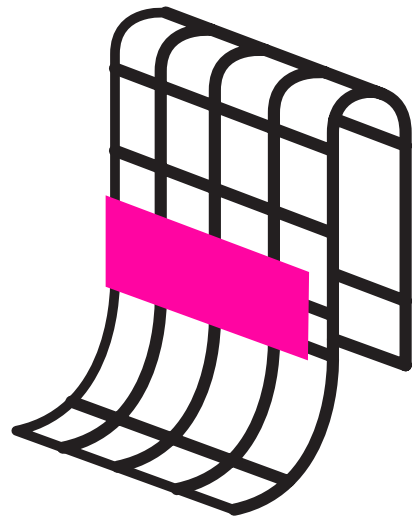

สามเหลี่ยม
ดินแดง

1

2

ผ้าขาวม้า

3

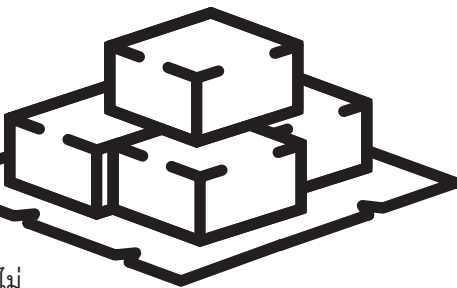
พวงกุญแจ

หากมีประตูก็ต้องมีกุญแจ ถ้ามีหลายกุญแจก็ต้องกลายเป็นพวงกุญแจ ฉะนั้นที่ห้อยกุญแจจึงเป็นที่นิยมสำหรับการซื้อเป็นของที่ระลึก เพราะแทบทุกคนต้องมีพวงกุญแจเป็นของตัวเอง ถึงแม้ผู้ที่ได้รับจะไม่มีพวงกุญแจ ก็ยังถือเป็นของขวัญที่น่ารักเหลือเกิน

ผ้าขาวม้าเป็นผ้าคลาสสิกอยู่คู่กับวิถีชีวิตคนไทยทุกภาคส่วนมาอย่างยาวนาน คือไม่ได้ถูกอำเภอหรือจังหวัดใด ๆ กล่าวอ้างเป็นเจ้าของได้อย่างชัดเจนแน่นอน คุณสามารถนำวัตถุดิบสาธารณะชิ้นนี้มาทำการแปรรูปเป็นสินค้าได้ เพียงแค่คุณนำผ้าขาวม้าธรรมดา ๆ นี้มาแปะโลโก้สถานที่ของคุณลงไป เท่านั้น มันก็กลายเป็นสินค้าท้องถิ่นของคุณได้แล้ว

ขนมไทย

4

ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นคนหวาน ๆ หรือไม่ก็ตาม แต่ใคร ๆ ก็ชอบของหวาน โดยเฉพาะขนมไทยหวาน ๆ ของไทยเรานี่เอง แต่การที่จะนำขนมไทยใส่ถุงพลาสติกธรรมดา ๆ มาวางขาย ก็คงจะไม่น่าสนใจเท่าที่ควร คุณจึงควรมีแพ็คเกจจิ้งที่ดีเพื่อดึงดูดความน่าสนใจ ขนมไทยของคุณจึงจะได้เป็นของฝากอันดับหนึ่งในใจผู้บริโภค

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงการยกตัวอย่างของของฝาก ของที่ระลึก ส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกหลายอย่างที่คุณสามารถนำมาทำเป็นของที่ระลึกให้กับตลาดน้ำของคุณ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าเกี่ยวกับการนวดสปา กระเป๋าช่างตุ๊กตาช่าง เครื่องปั้นดินเผา ขนมย้อนยุค โมเดลขนมไทยย่อส่วน ฯลฯ สินค้าที่ระลึกเป็นอีกทางที่สร้างรายได้ให้กับตลาดน้ำ เพราะมีราคาไม่แพงมากซื้อได้หลายชิ้น หลายชนิด แต่สามารถสร้างความประทับใจได้มาก ข้อเสนอสุดท้าย ไม่ว่าสินค้าของคุณจะประเภทไหน สิ่งสำคัญที่สุดนั่นคือ จงอย่าลืมแปะแท็กชื่อตลาดน้ำของคุณไว้กับทุกสินค้าของฝากไว้เสมอ รับรองขายกระจาย...

สแต็ป เจ็ด

STEP 7

ลูกค้า CUSTOMER IS KING คือใคร?

ไม่แน่ใจว่าเคยมีผู้เก็บสถิติไว้หรือไม่ว่าในแต่ละสัปดาห์ มีนักท่องเที่ยวแออัดยัดเยียดกันอยู่ในตลาดน้ำทั่วประเทศเป็นจำนวนเท่าไร แต่เท่าที่รู้แน่ๆ คือมีเยอะแน่นอน ถ้าคุณมีความประสงค์จะทำตลาดน้ำ คุณจำเป็นต้องแบ่งเค้กของนักท่องเที่ยวตลาดน้ำจำนวนนี้มาให้ได้ และการที่คุณจะทำอย่างนั้นได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่คุณจะต้องรู้ว่าลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตลาดน้ำของคุณคือใคร

ถ้าคุณยังไม่รู้ เราจะแนะนำให้คุณรู้จัก
ถึงที่

กล้วยอบ
กล้วย
หรืออบ กวนฟู
ร้านเดียว

ร้านแรก

ดูโลโก้

กล้วยเบรคแตก

กล้วยจริง (อบแห้ง) จนกินสุดท้าย
ร้านเดียวในจันทบุรี
เพื่อบางกล้วยไม้หวานมาก
กรุงเทพฯ ไร่ไม่มี จนถึงหัวท้ายร้านเห็นร้านเดียว

ขนมคุณยาย
081 0443736 . 086 3230837
KANNON KHIN YAI

ป้าแม่

1. คนจีน

นักท่องเที่ยวผู้ซึ่งมีความโดดเด่นอยู่ที่การแต่งตัวอย่างจัดเต็ม ผู้หญิงมักจะใส่เครื่องประดับที่สร้างความมั่นใจว่าเมื่อถ่ายรูปแล้วออกมาสวยอย่างแน่นอน มีการแต่งหน้าอย่างปัง มีตั้งแต่ขนตาบน ขนตาล่าง มาสคาร่าหนาแน่น มีการคอนทัวร์ กรามและจมูกอย่างบรรจง ส่วนผู้ชายจะมีการแมตช์ชุดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทุกอย่างจะดูลงตัวเข้ากันไปหมด ทัวร์จีนนิยมบริโภคอาหารทะเลเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาเชื่อว่ามาเป็นอันดับหนึ่งเลยทีเดียว

คำแนะนำเพิ่มเติม: ตลาดน้ำเปิดให้ใช้เสียงได้อย่างเต็มที่ สร้างแลนด์มาร์กในการถ่ายรูปให้เพียงพอกับปริมาณคนจีน

2. คนท้องถิ่น

จะมีความคุ้นชินคุ้นเคยกับสถานที่ ให้ความรู้สึกสบาย ๆ ไม่เป็นพิธีรีตอง เลือดยืด กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ ลูกค้ำกลุ่มนี้เน้นหนักไปทางเครื่องดื่มประเภทกาแฟโบราณ เพราะช่วยคลายร้อนได้เป็นอย่างดี

คำแนะนำเพิ่มเติม: อย่าหยุดหยิ่งหากพวกเขาเดินโดยไม่ซื้ออะไร ถือซะว่ามาช่วยสร้างบรรยากาศความคึกคักให้กับตลาดได้ ระวังคนรู้ดีที่ขอบริเวณสี่แยกของตลาด ฉะนั้นจงเป็นมิตรกับคนท้องถิ่นไว้ และควรมีสินค้าราคาถูกที่จะขายให้กับคนพื้นถิ่นโดยเฉพาะเท่านั้น

3. คนต่างถิ่น

นักท่องเที่ยวต่างถิ่น ประเภทส่งตรงจากกรุงเทพมหานคร มักจะสวมเสื้อยืด กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบหรือหุ้มส้น มีการเตรียมเครื่องประดับอย่างหมวก หรือแว่นกันแดด ในบางกรณีอาจมีกล้องถ่ายรูปแบบมืออาชีพ

คำแนะนำเพิ่มเติม: นำเสนอจุดเด่นของตลาดของเราให้แตกต่างจากตลาดน้ำอื่น

4. ชาวตะวันตก

ด้วยสภาพอากาศที่ร้อนชื้นของประเทศไทย ซึ่งแตกต่างจากโลกตะวันตกที่มีอากาศเย็นกว่ามาก จะมีการแต่งกายที่ระบายอากาศได้ดี พวกเสื้อกล้าม กางเกงขาสั้น กระเป๋าเป้ รองเท้าผ้าใบ ลูกค้ำกลุ่มนี้ไม่นิยมทานเผ็ด เพราะฉะนั้นนำเสนออาหารที่อร่อยแต่ไม่เผ็ด โอกาสได้รับการตอบรับสูง

คำแนะนำเพิ่มเติม: จะดีมากหากแม่ค้าพยายามสื่อสารกับเขาไม่ถึงกับเป๊ะ ผิด ๆ ถูก ๆ ถือว่าเป็นเสน่ห์ระหว่างภาษา

ถ้าคุณต้องการให้ลูกค้ามาเที่ยวตลาดน้ำ คุณจะต้องเชื่อเรา และปฏิบัติตามข้อแนะนำที่เรานำเสนอวิธีการศึกษาลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว เพราะว่าเราให้ความสำคัญและใส่ใจต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ได้รับจากการบริการตลาดน้ำของเราเป็นเป้าหมายสูงสุด

สเต็ม
STEP 8
แปด

ภาชนะตวง ๕ ลิตร

โรงละคร
AMPAWA
OPERA
วิถีชีวิต

วิถีชีวิตในอดีตกับปัจจุบันของตลาดน้ำ
อัมพวานั้นมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก
ซึ่งถ้าเราอยากจะทำเรื่องราวก่อนที่
เกิดขึ้นอย่างแท้จริงจะต้องสอบถามจากคนในพื้นที่
หากแต่ความจริงแล้วในปัจจุบันคนที่ทำการ
ค้าขายในตลาดน้ำส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคน
ต่างถิ่น แต่ก็ยังมีคนที่อยู่ในชุมชนที่เกิดขึ้น
และเขาได้เปิดพิพิธภัณฑ์ชื่อว่า ‘พิพิธภัณฑ์
เมื่อวันก่อน’ ขึ้นมาในท้องแถวของตลาดน้ำ
อัมพวา เพื่อบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตของชาว
อัมพวาในอดีตผ่านสิ่งของที่สะสม รูปภาพ
และหนังสือเก่า

เจ้าของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้คือ คุณประทีป
เอี้ยวพันธ์ หรือลุงประทีปที่ลูก ๆ หลาน ๆ
ย่านคลองอัมพวารู้จักกันเป็นอย่างดี ปัจจุบัน
ลุงประทีปอายุ 60 ปี มีอาชีพเป็นทนายความ
ที่ตัดสินใจย้อนกลับมาอาศัยอยู่ที่บ้านเกิด
อีกครั้งในหลายปีที่ผ่านมานี้ จึงเป็นหลักฐาน
สำคัญที่ทำให้คนที่ผ่านไปผ่านมาได้ทราบถึง
การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนริมน้ำคลอง
อัมพวาจากปากของคุณลุงประทีปอย่างเป็น
กันเอง

คุณลุงเกิดที่นี่หรือเปล่าคะ

ใช่ ลุงเกิดที่นี่ แล้วท้องแถวก็เป็นท้องแถวไม้แบบนี้
ตลอดทาง มีอายุประมาณ 80 กว่าปีแล้ว เห็นท้องแถว
ที่อยู่ตรงนั้นมั๊ย สมัยก่อนนี้เจ้าของท้องแถวใหญ่เขา
จะเป็นเจ้าของเดียว เพราะพ่อเขาปลูกให้ลูกชายเขา
ไว้ทำเป็นท้องให้เช่า ลักษณะท้องแถวก็เลยเป็นแบบนี้
เหมือนกันหมดจนถึงทุกวันนี้

แล้วตลาดน้ำอัมพวาในสมัยก่อน มีสภาพแวดล้อม เป็นอย่างไรบ้างคะ

ที่นี่เป็นชุมชนเมืองทางน้ำ เพิ่งจะมีถนนเมื่อ พ.ศ. 2514
นี่เอง สมัยก่อนเราไม่มีถนน แต่ถ้าให้เปรียบเทียบกัน
สมัยก่อนคลองคือถนน เรือคือรถในปัจจุบัน ฉะนั้น
ชุมชนก็จะเป็นกระจุกใหญ่ ๆ ลักษณะประมาณนี้แหละ
คือปลูกบ้านตามริมน้ำ สัญจรเดินทางกันก็ไปทางเรือ
ใช้เรือเพียงอย่างเดียว แต่ก่อนนี้เส้นทางเดินเรือจะ
เป็นแม่น้ำแม่กลองเชื่อมต่อกับแม่น้ำท่าจีน ซึ่งต่อกับ
แม่น้ำเจ้าพระยาโดยคลองดำเนินสะดวก

วิถีชีวิตของคนอัมพวาในสมัยก่อนเป็นแบบไหนคะ

ลุงคิดว่า คนที่นี่สมัยก่อนส่วนใหญ่คนจีนทั้งนั้นแหละ
คนจีนตอนที่อพยพเข้ามาจะมีแต่เสื้อฝืนหมอนใบ
เหมือนว่ามาแต่ตัว แล้วจะทำอาชีพอะไรล่ะ ถ้าเราอยู่
ริมน้ำ ก็ต้องหาเรือเพื่อค้าขายสิ ที่นี้มี 369 คลองใหญ่
1,700 คลองเล็ก และยังมีคลองที่เป็นเครือข่าย
ไยแมงมุมอีกนับไม่ถ้วน ไปไหนก็ต้องไปเรือ คนค้าขาย
ก็ต้องหาเรือเพื่อเข้าไปขายหมู ขายไก่ บ้านลุงอยู่
ข้างในคลองรู้อยู่เลยว่ามีเรือขายหมูกำลังมาเวลาเท่านี้
เรือกัวยเตี้ยมาเวลาเท่านี้ เนื้อหมู เนื้อไก่หายากมาก
เพราะเมื่อก่อนมันไม่มี CP ไง หมูไก่เราต้องเลี้ยงเอง
เชือดเอง ทำเองหมด ส่วนใหญ่ก็หาสวิง แห มาเหวี่ยง
ลงไปคลอง เราก็จะได้กุ้ง หอย ปู ปลาแล้ว เพราะ
มันเป็นของที่อยู่ในธรรมชาติ นี่แหละคือความอุดม
สมบูรณ์ของคลองอัมพวา แล้วอีกอย่างถ้าเราขายเรือ
ไปในคลองก็จะเห็นบ้านทรงไทย แต่ในปัจจุบันนี้
วิถีชีวิตเปลี่ยนไปแล้ว เมื่อก่อนคลองอยู่หน้าบ้าน
แต่ตอนนี้ถนนกลายเป็นหน้าบ้านแทนคลองไปแล้ว
(หัวเราะ)

~

ที่นี่มี 369 คลองใหญ่
1,700 คลองเล็ก และยังมี
คลองที่เป็นเรือข้าม
ไยแมงมุมอีกนับไม่ถ้วน ไป
ไหนก็ต้องไปเรือ คนค้าขาย
ก็ต้องหาเรือเพื่อเข้าไปขาย
หมู ขายไก่

~

สมัยก่อนอัมพวามีตลาดน้ำที่เหมือนกับตลาดน้ำสมัยนี้ไหมคะ

แต่ก่อนอัมพวาก็เป็นตลาดนัดทางน้ำ แต่บางครั้งมันก็ไม่แน่นอนเสมอไป เพราะมันขึ้นอยู่กับคนที่นัดว่าพ่อค้าแม่ค้าจะนัดกันมาขายสินค้าที่นี้เมื่อไร ถ้ามีนัดบรรดาพ่อค้าแม่ค้าก็จะพายเรือเอาพวกพืชผัก ผลไม้ในสวนมาขายกัน ซึ่งแต่ก่อนเขาเรียกว่า 'ตลาดนัด' ไม่ใช่ 'ตลาดน้ำ' แต่ก่อนที่นี้จะเป็นสะพานลูกกระนวดเวลาเรือจะแล่นที่ น้ำกระฉอกที่ ต้องกระโดดที่นี้ถึงถ้าห้องไหนเขาขายอะไรก็ขายไป ตอนเช้าเมื่อคนเข้ามา ตลาดก็เริ่มจ้อกแจ้กจอบแจจ กลุ่มเรือก็จะพากันเข้าไปขายของกัน จะมีเสียงหวูดดัง เราก็จะรู้เลยว่าเป็นเรือของคนขายหมู สมัยก่อนเขาก็จะนัดกันมาค้าขายเหมือนกับตลาดนัดในปัจจุบัน แต่พอมีถนนตลาดน้ำก็เริ่มซบเซาไป

คุณลุงช่วยเล่าประวัติความเป็นมาของตลาดน้ำอัมพวาใหม่ให้ฟังหน่อยได้ไหมคะ

ตลาดน้ำอัมพวาที่เราเห็นอยู่ที่นี่ เริ่มต้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เริ่มจากการนำเงินสองแสนบาทไปจ้างแม่ค้าบนบกมานั่งขายของตรงปากคลองและก็มีกรรมาธิการของรางวัลนักท่องเที่ยว เช่น พวกสร้อยจับเบอร์เสื้อชูชีพต่าง ๆ แล้วพอเราจะจัดกิจกรรมเราก็ไปบอกให้สื่อมวลชนมาทำข่าวในตลาดของเราเพื่อเป็นการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวเข้ามา คนก็เริ่มมาเรื่อยๆ คนที่มาที่นี้ส่วนใหญ่ก็ต้องมาดูหิ่งห้อยกันด้วย ก่อนที่จะดูหิ่งห้อยระหว่างนั้นก็ดูตลาดน้ำไปด้วย รอว่าเมื่อไรมันจะมีจะได้นั่งเรือไปดูหิ่งห้อย

สมัยก่อนคนอัมพวามีกิจกรรมดูหิ่งห้อยกันเหมือนสมัยนี้ไหมคะ

หิ่งห้อยมันมีโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เราเห็นจากที่บ้านได้เลย แต่ก่อนนั้นวัดอัมพวันฯ มีหิ่งห้อยเยอะแยะเต็มไปหมด เราสามารถพายเรือออกไปโดยไม่ต้องใช้ไฟเลย ใช้แสงจากตัวหิ่งห้อยนี้แหละนำทางเราไป แต่คนที่เข้ามาบุกเบิกเรื่องหิ่งห้อยในการท่องเที่ยวคือ กำนันธวัช บุญพิศ เขาเป็นสมาชิกสภาจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ทำงานอยู่ที่ตำบลปลายโพงพางแล้วทางเทศบาลตำบลอัมพวาก็นำเรื่องหิ่งห้อยมาต่อยอด เพราะตำบลปลายโพงพางเป็นตำบลหนึ่งที่อยู่ในอัมพวา แต่ค่อนข้างที่จะลึกเข้าไปข้างใน กำนันธวัชเขาพยายามทำว่าถ้าเราจะมาดูหิ่งห้อย เส้นทางมันก็จะต่อเชื่อมมาสู่อัมพวาด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวชิมชั้บบรรยากาศตลอดทั้งสองฝั่งริมคลอง

คุณลุงเห็นการเปลี่ยนแปลงของคลองอัมพวาอย่างไรบ้างคะ

พวกเราคนอัมพวาไม่รู้จักคุณค่าของคลองอัมพวามากพอ เราทิ้งถมคลอง ถมบ้าน ซึ่งทางเทศบาลต้องตั้งใจทบทวีใหม่ว่าจะทำอะไรให้ผู้คนในชุมชนหันกลับมาใช้คลองอัมพวาอีกครั้ง เพราะต้นทุนที่มีมาตามธรรมชาติของมัน คนนอกก็มีส่วน เพราะเมื่อมีคนมาเช่าห้องแถวทำร้านค้าก็ต้องคิดจะทำอย่างไรให้บ้านหรือห้องแถวของเรามันแข็งแรง ซึ่งแน่นอนว่าคุณก็ต้องเปลี่ยนใหม่หมด ทำให้รูปแบบตลาดน้ำที่เคยมีมานานเปลี่ยนไป

ในฐานะที่คุณลุงเป็นคนดั้งเดิมของที่นี่ คุณลุงคิดว่า สามารถนำวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนอัมพวาสมัยก่อนมาเปลี่ยนแปลงเป็นวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันได้ไหมคะ

เราจะเปลี่ยนแปลงมันไม่ได้หรอก ต้องยอมรับว่าเราต้องได้อย่างเสียอย่าง ซึ่งมันคงเป็นไปไม่ได้ที่จะได้มาทั้งสองอย่าง เพราะปัจจุบันโลกมันเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เพียงแต่ว่ามันเป็นแค่โรงละครโรงใหญ่ ตลาดน้ำอัมพวาก็เหมือนกับวงการฮอลลีวูด พอถึงวันเสาร์-อาทิตย์ก็มาแสดงกัน ต่างคนต่างก็แสดง พอหมดเวลาแสดงในวันจันทร์คนที่มาดูโชว์ก็จะเจียบ

วิถีชีวิตของคนในอดีต เป็นสิ่งที่คนในยุคปัจจุบันกำลังโหยหา อยากจะย้อนกลับไปใช้ชีวิต หรืออยากรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต แต่ในสภาพสังคมหรือวิถีชีวิตในปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ความเจริญเข้ามามากขึ้น ทำให้ธรรมชาติของตลาดน้ำที่ควรจะเป็นได้เลือนหายไป แต่มันก็ไม่ได้หายไปทั้งหมด ขึ้นอยู่ที่ว่าเราจะสามารถยอมรับกับความเป็นจริงในปัจจุบัน และเก็บกลิ่นอายของอดีตแปรเปลี่ยนเป็นความทรงจำที่สวยงามตลอดไป

คุณลุงคิดว่า พิพิธภัณฑสถานเมื่อวันก่อน จะมีประโยชน์ต่ออัมพวาในอนาคตอย่างไรบ้างคะ

ผมเริ่มทำพิพิธภัณฑสถานเมื่อปี พ.ศ. 2545 ตอนนั้นยังไม่มีตลาดน้ำเลย ของที่เห็นที่อยู่นี้ร้านก็ได้มาจากคนอัมพวาเก่าแก่เขาให้ลุงมาอีกที ลุงชอบเก็บสะสมของเก่า เพราะมันเป็นความทรงจำที่ไว้ให้คนรุ่นหลังได้เห็นและมาศึกษากันเป็นความรู้ต่อไป

สแต็ป เก้า

STEP 9

1

2

ตลาดเขาก ตลาดเรือ

AMAZING
FLOATING
MARKET
AROUND
THE WORLD

นอกจากประเทศไทยยังมีที่ไหนบ้างที่มีตลาดน้ำ เราจะพาทุกคนมาเปิดโลกใหม่ของตลาดน้ำไปด้วยกัน กับ 5 ตลาดน้ำจากทั่วมุมโลก

1. ABERDEEN FLOATING VILLAGE, HONG KONG

ภายในเมืองที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจสูงอย่างฮ่องกง กลับมีชุมชนเรือเก่าแก่ขนาดใหญ่ตั้งอยู่ภายใต้ความเจริญเหล่านั้นสะท้อนวิถีชีวิตสมัยก่อนของผู้คนประเทศนี้ได้อย่างชัดเจน ทั้งการจับปลาขนส่งสินค้า หรือทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันบนเรือขนาดใหญ่แบบปกติเหมือนเช่นผู้คนบนบกดำเนินชีวิตกัน สินค้าหลักของตลาดน้ำในชุมชนแห่งนี้คืออาหารทะเล ทั้งยังมีร้านอาหารบนเรือไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่แห่แหนมาชมความแตกต่างที่ลงตัวของเมืองดังกล่าว

2. THE FLOATING MARKET AT VENICE, ITALY

เมื่อพูดถึงเวนิส ทุกคนมักจะนึกถึงเมืองติดทะเลและมีคลองทะลุทุกซอกมุมของเมืองเปรียบเหมือนกับถนนบนบก ประกอบกับการล่องเรือกอนโดลาชมบรรยากาศโรแมนติกชวนหลงใหล แต่ในเมืองนี้ยังมีเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งคือ การขายสินค้าของคนท้องถิ่นบนเรือ โดยเฉพาะผลไม้ ผักพื้นเมือง รวมไปถึงของที่ระลึกต่างๆ เมืองนี้จึงถือเป็นอีกสถานที่อันดับต้นๆ ที่กลายเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ตลาดน้ำเชิงท่องเที่ยวในหลาย ๆ ประเทศ

3. THE FLOATING MARKET IN THE SOLOMON ISLANDS

ตลาดน้ำของชาวโซโลมอน ตั้งอยู่ในหมู่เกาะโซโลมอน รัฐเอกราชปาปัวนิวกินี ตลาดน้ำนี้เกิดขึ้นมาพร้อมกับบรรพบุรุษของชาวโซโลมอน ด้วยสภาพพื้นที่ที่เป็นหมู่เกาะรายล้อมไปด้วยทะเล การคมนาคมจึงหนีไม่พ้นการใช้เรือแคนูไม้เดินทางและค้าขายสินค้า โดยตลาดน้ำแห่งนี้เหล่าแม่ค้าทั้งหลายจะนำผัก ผลไม้ รวมไปถึงอ้อยมาแลกเปลี่ยนกัน และขายให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือน

4. THE FLOATING MARKET AT DAL LAKE IN SRINAGAR, INDIA

ตลาดน้ำที่ Dal Lake เมืองศรีลังกา ประเทศอินเดีย เป็นตลาดน้ำขนาดใหญ่ที่ชาวสวนศรีลังกานำผลผลิตจากฟาร์มของตนเอง โดยเฉพาะผัก ผลไม้ และเมล็ดถั่ว ขนลงเรือขนาดใหญ่กว่า 50 ลำ มาขายส่งให้แก่นายทุนรับไปขายต่อยังตลาดในแถบนั้น ชาวสวนเหล่านี้ขายสินค้าหมดในเวลาเพียงแค่ 2 ชั่วโมงเท่านั้น ตลาดแห่งนี้มีมานานกว่า 100 ปี ด้วยความที่ตลาดน้ำนี้ยังคงเสน่ห์แห่งวิถีชีวิตชาวสวนไว้อย่างเหนียวแน่น ทำให้นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนเมืองศรีลังกาไม่พลาดที่จะไปชมตลาดน้ำที่ Dal Lake

5. THE FLOATING MARKET AT CAI RANG IN THE MEKONG DELTA, VIETNAM

ตลาดน้ำขนาดใหญ่ในเมือง Cai Rang ประเทศเวียดนาม เหล่าพ่อค้าแม่ค้าต่างนำสินค้าของตนมาขายตั้งแต่เช้า และจะคึกคักเป็นพิเศษในเวลา 6-7 โมงเช้า ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้คนทั้งผู้ชาย ผู้ซื้อ และนักท่องเที่ยวจากทั่วสารทิศมารวมกัน ตลาดที่เมืองนี้ครึกครื้นตลอดเวลาเนื่องจากแม่น้ำสายหลักอย่างแม่น้ำโขงนั้นจะมีทั้งเรือเล็กไปจนถึงเรือขนส่งสินค้าใหญ่แล่นผ่านและขนถ่ายสินค้าอย่างไม่ขาดสาย นอกจากนี้สินค้าที่แตกต่างออกไปจากตลาดอื่น ๆ คือ ธุรกิจขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เบียร์ ไวน์ หรือ ซอฟต์ดริงก์ ต่าง ๆ มาวางขาย

สตีป STEP 10 สื่บ

ตลาดน้ำ
WHAT TO BE FOUND
AT FLOATING
MARKET

ขายอะไร?

ตึกแถวไม้ที่เรียงติดกันเป็นแถบจนตลอดคลองทั้งสองฝั่ง แสงสีเหลืองทองจากหลอดไส้ที่เรียงร้อยอยู่บริเวณทำนน้ำ เรือจำนวนมากมาหลายขนาดจอดอยู่แน่นขนัดในคลองสีโคลน เรือของเหล่าพ่อค้าแม่ขายที่บรรจุผลไม้ นานาชนิดสีสันทัดกันอัดแน่นเต็มลำเรือ ห้องครัวลอยน้ำเคลื่อนที่พร้อมประกอบอาหารกันสด ๆ ในพื้นที่อันจำกัดของเรือลำน้อย ของกินมากมายหลายชนิดละลานตาทั้งท้องถิ่นดั้งเดิมและในตำนาน ความมีชีวิตชีวาที่ดูแล้ววุ่นวายของตลาดน้ำ ภาพเหล่านี้คือตลาดน้ำที่อยู่ในความนึกคิดของใครหลายคน วิธีชีวิตในน้ำของเหล่าแม่ค้ากับลูกค้าภายใต้บรรยากาศงานไม้ของบ้านเรือน ทั้งหมดที่กล่าวมาล้วนเป็นภาพตัวแทนของความเป็นอดีต แต่แท้จริงแล้วตลาดน้ำที่เราเห็นกันอยู่นี้ขายอะไร ขายอาหาร ขายประสบการณ์ หรือขายอดีตที่ไม่มีวันย้อนคืนกลับมา

ตลาดน้ำขายอดีต

เมื่อนักท่องเที่ยวก้าวเท้าเข้าไปในตลาดน้ำ วิธีชีวิตบนพื้นน้ำจะปรากฏให้เห็นเด่นหรรมากกว่าสิ่งใดทั้งสิ้น การค้าขายของแม่ค้า การส่งของจากเรือไปสู่มือลูกค้าบนพื้นดินก็เหมือนจะย่นเวลาไปสู่อดีตเสียแล้ว แม้ว่าสิ่งนั้นอาจจะเป็นผัดไทยที่รองด้วยใบตองสีเขียวสดในถ้วยโฟม รสชาติไม่แตกต่างจากหน้าปากซอยบ้านเลย นักท่องเที่ยวอาจจะตื่นตากับการนั่งเรือในแม่น้ำลำคลองที่ได้เหมือนอีเรียมและอ้ายขวัญเมื่อคราวปลายปี พ.ศ. 2490 ชมหิ่งห้อยและเดินสายไหว้พระ ทั้งที่ในชีวิตจริงนั้นแทบจะนับครั้งได้สำหรับการโดยสารเรือเพื่อเดินทาง ไม่ใช่เพื่อความบันเทิง (สำหรับชาวแสนแสบอาจจะค่อนข้างขบถเสียดแทงใจสุดเสียด)

สถาปัตยกรรมย้อนยุคอาจจะสร้างบรรยากาศของอดีตได้ดีจนน่าตกใจ สิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นในตลาดน้ำนั้นมักจะถูกสร้างให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ตลาดได้สร้างขึ้นไว้ อย่างตลาดน้ำอัมพวา นักท่องเที่ยวจะรู้สึกเหมือนได้เดินอยู่ในยุคก่อนปี พ.ศ. 2516 ด้วยองค์ประกอบของห้องแถวไม้ประกบฝากระดานดินนอนซ้อนเกล็ด ประตูไม้บานเพี้ยมหนาเตอะ หลอดไส้ที่ยังให้แสงไปพร้อมความร้อน และโคมไฟสังกะสี ลินค้ำที่ดูน่าสนใจและเป็นตัวแทนอดีตที่มากมายเลือกสรรกันไม่หมดไม่ว่าจะเป็นเครื่องดีมรสชมคู่คนไทยอย่างกาแฟโบราณที่รู้สึกว่าจะโบราณกันหมดทุกเจ้า ขนมไทยชาววังที่ต่างล้วนแสดงความ

เป็นชาววังหวนรำลึกถึงตำรับสมัยยังมีระบบข้าหลวง
ถวายตัว ข้าวของเครื่องใช้จากกะลามะพร้าว ที่มี
ตั้งแต่ตะหลิว กระบวย แก้วน้ำ ถ้วยชามรามไห แม้ว่า
จะใช้วัสดุที่แสนจะท้องถื่นและย้อนยุค แต่รูปแบบ
ของสิ่งเหล่านั้นกลับดูล้ำสมัยกว่าเครื่องใช้โลหะ
และสิ่งที่คุณเหมือนจะให้อารมณ์ย้อนยุคได้มากที่สุด
อาจจะเป็นเรื่องเล่าถึงความเก่าแก่ของตลาดนั่นเอง
ดังเช่น การใช้วิถีชีวิตในน้ำ การยกเอาประวัติศาสตร์
เก่าแก่ของท้องถื่น มาทำให้เรื่องเล่าอดีตนั้นดูขลัง
มากกว่าที่เคยเป็น

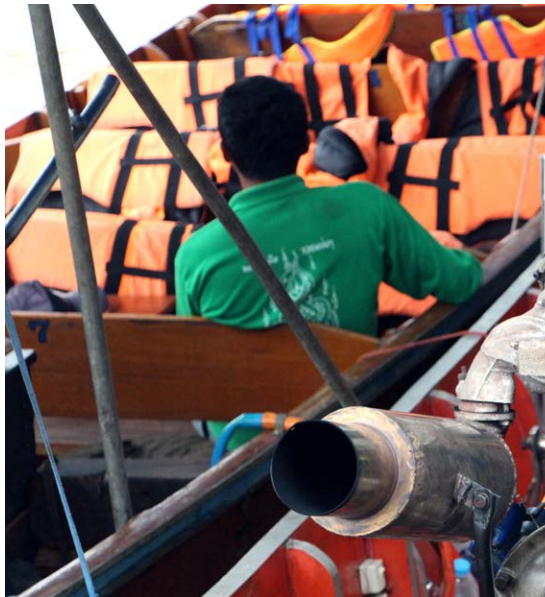
ตลาดน้ำขายความสนุกสนาน

ถ้าหากเงื่อนโซ่ที่จะวัดว่าที่ใดเป็นส่วนสนุกหรือไม่
โดยใช้การสร้างความสุข และสร้างความตื่นตา
ตื่นใจเป็นตัววัด ตลาดน้ำจะเป็นหนึ่งในสวนสนุกที่
น่าสนใจมาก ตลาดน้ำเต็มไปด้วยสิ่งน่าตื่นตาตื่นใจ
หากเราจะลองเทียบขบวนพาเหรดในสวนสนุก
ขบวนเรือน้อยใหญ่ของเหล่าพ่อค้าแม่ขาย เรือ
เครื่องยนต์ เรือพายหลายชนิด ที่แต่งตัวประดับ
ประดาไปด้วยสีสันทั้งจากผลไม้ที่อยู่เต็มเรือ สีสัน
ของร่มขนาดใหญ่ เดินขบวนเรียงคิวยาวเป็นทิวแถว
บนเวทีลำคลอง หรือการกระทำที่สร้างความสนุก
ให้แก่ทุกคนอย่างยิ่ง นั่นก็คือการกิน ที่ตลาดน้ำ
อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศูนย์รวมของกินที่หลากหลาย
อย่างแท้จริง มีอาหารมากมายให้เลือกสรรอย่าง
สนุกสนาน การที่เราจะได้กินกุ้งเผา หอยเชลล์อบชีส
ถ้วยเดี่ยวเรือ ข้าวเหนียวมะม่วง กล้วยฉาบ มันทอด
ในมือเดียวกันนั้นคงไม่มีอีกแล้ว นอกจากนี้ที่ตลาดน้ำ
แหล่งรวมของกินทุกอย่างดังที่กล่าวมาในราคาที่เป็นไปได้

ตลาดน้ำขาย One Stop Service ความสะดวกครบครันสำหรับทุกเพศ ทุกวัย

ครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิก 5 คน คุณยายวัย
สูงอายุ คุณพ่อคุณแม่วัยกลางคน ลูกสาวคนโตวัยรุ่น
และลูกชายคนเล็กวัยเด็ก มีเวลาสักเพียงหนึ่งวัน
และต้องการสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถตอบโจทย์
ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ตลาดน้ำสามารถตอบโจทย์
กลุ่มคนทุกวัยได้อย่างอยู่หมัด เด็ก ๆ ทุกคนจะต้อง
หลงใหลเสน่ห์แห่งขนมหวานที่มีมากมายหลากหลาย

ชนิด ไอศกรีมกะทิ ขนมไทยสูตรโบราณนานาชนิด
ฝอยทอง ทองหยิบ ขนมตาล ลอดช่อง ที่ทำให้
เด็ก ๆ เพลิดเพลิน สำหรับวัยรุ่นที่ตลาดน้ำมีร้านกาแฟ
ในสไตล์วินเทจมากมาย สำหรับนั่งทอดกายทำตัว
สลัวล์โลฟ ถ่ายรูปเช็กอินอัฟโซเซียล ราคาที่ย่อมเยา
เพียงพอที่เด็กวัยรุ่นจะเดินเข้าได้อย่างสบายใจ
สำหรับวัยกลางคนอย่างคุณพ่อคุณแม่ แลนด์มาร์ก
จุดถ่ายรูปที่เป็นเอกลักษณ์ของตลาดน้ำจะตั้งอยู่
โดดเด่นให้เหล่าแม่ ๆ พ่อ ๆ ได้ยืนโพสท่าถ่ายรูป
สวยงาม เอาลงกั๊ปไลน์อวดเพื่อน ๆ ให้อิจฉาตัวร้อน
รวมถึงสินค้ามากมายในตลาดน้ำทั้งของฝากของกิน
ของที่ระลึก ที่รับรองได้ว่าจะต้องถูกใจวัยกลางคน
อย่างแน่นอน และสุดท้ายคุณยายวัยชรา ตลาดน้ำนั้น
มีบริการนั่งเรือเที่ยวชมแบบชิลล์ ๆ ซึ่งเหมาะสำหรับ
คุณตาคุณยายที่อยากรับลมชมวิว กินบรรยากาศ
เก่า ๆ หวนรำลึกถึงอดีตของตลาดน้ำ นอกจากนี้
หากเดินจนเมื่อย ที่ตลาดน้ำยังมีบริการนวดแผนไทย
ให้หายเมื่อยคลายเส้นได้เป็นอย่างดี จึงไม่แปลกที่
ตลาดน้ำจึงเป็นจุดหมายในการท่องเที่ยวแบบ
ครอบครัว

สุดท้ายแล้วไม่ว่านักท่องเที่ยวแต่ละคนจะได้อะไรจากตลาดน้ำ แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า มันได้ตอบแทนนักท่องเที่ยวแต่ละคนด้วยความสุขอย่างเต็มที่ นั่นจึงทำให้วัฒนธรรมตลาดน้ำแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว มีตลาดน้ำเกิดขึ้นมากมายในทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นตลาดน้ำสร้างใหม่ มากกว่า 20 แห่งทั่วประเทศ

อัมพวา ความต่างในความเหมือน

จนกลายมาเป็นข้อสงสัยที่เกิดขึ้นไม่น้อยว่า ตลาดน้ำทุกที่นั่นมีความแตกต่างกันหรือไม่?

แต่การมาเยือนตลาดน้ำอัมพวา และได้มองผ่านองค์ประกอบเบื้องต้นที่ทุกตลาดน้ำต้องมีร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรือ บ้านเรือน การตกแต่ง แม่ค้า ลูกค้า อาหาร ของที่ระลึก หรือวิถีชีวิต ซึ่งดูเหมือนจะไม่มีอะไรที่ต่างกัน แต่เมื่อมองให้ลึกลงไป ก็พบว่าตลาดน้ำแต่ละที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง อย่างเช่น ตลาดน้ำอัมพวาที่เราได้นำมาเป็นต้นแบบของการสร้างตลาดน้ำนั้นก็มีความพิเศษต่างไปจากตลาดน้ำที่อื่นอย่างเห็นได้ชัด

ท่ามกลางการแข่งขันเชิงท่องเที่ยว ก่อให้เกิดธุรกิจตลาดน้ำขึ้นมาเป็นจำนวนมาก แต่ตลาดน้ำอัมพานั้นยังคงความดั้งเดิมของวิถีชีวิตริมน้ำของผู้คนในลุ่มแม่น้ำแม่กลองไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ทั้งการขายอาหารท้องถิ่น หรือการจัดบ้านเรือนที่ยังมีกลิ่นอายของคนสมัยก่อน รวมไปถึงท่าทางการขายและสำเนียงการพูดที่สะท้อนถึงอุปนิสัยของคนท้องถิ่นได้อย่างชัดเจนเสน่ห์ของตลาดน้ำอัมพวานอกจากจะคงความดั้งเดิมไว้ได้นั้น สถานที่แห่งนี้ยังมีความอุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศสูงสังเกตได้จากที่อยู่ของหิ่งห้อยจำนวนมากจนกลายเป็นเอกลักษณ์หนึ่งที่หาชมได้ยากในเขตเมือง แสดงให้เห็นถึงว่าชาวอัมพวามีการดำรงชีวิตที่ใส่ใจและปรับตัวในการอยู่ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายได้อย่างลงตัว

ตลาดน้ำอัมพวาเปิดให้บริการในช่วงเย็นของวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ มีกิจกรรมที่หลากหลาย โดยเฉพาะการล่องเรือชมหิ่งห้อย หรือเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ และนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ความเป็นมาของตลาดน้ำได้ด้วยตนเอง

อาจกล่าวได้ว่าวิถีชีวิตของคนริมน้ำทำให้อัมพวากลายเป็นตลาดน้ำที่มีชีวิตและมีกลิ่นอายของความรักในท้องถิ่นอย่างปฏิเสธไม่ได้ ต่อให้ไปตลาดน้ำที่ไหนก็ไม่มีทางเหมือนกับตลาดน้ำอัมพวาได้เลย

x 4,000

x 30

x 100

x 10,000

x 2

x 50